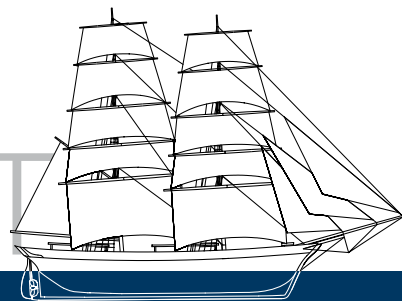

Briggen i karantän Hjälp oss hålla ut!

*Kastellholmen, maj 2020.
Tre Kronor af Stockholm vintertiäckt
med kafade rår på fockmasten.
Tre rår ligger från stormasten ligger
täckta på kajen. Ovisst råder.*

FOTO: PER BJÖRKDAHL

Fantastiskt gensvar men mer behövs
T/S Gunilla med elever över Atlanten
Är du företagare? Bli stagvändare!
Ostindiefararen siktar mot Kina 2021

Det här året kommer att gå till historien!

I tjugio år har det planerats, skissats, sågats, hyvlats, slipats, byggt, rests, splitsats, kämpats, samlats och fixats av engagerade och intresserade Briggenvänner. Det har lett till Stockholms vackraste fartyg (om vi får säga det själva) och otaliga äventyr och upplevelser. Oftast har vi haft vackert väder men under åren har vårt fina fartyg också både bokstavligt och bildligt talat varit igenom många stormar – men vi vågar nog säga att den svåraste befinner vi oss mitt i.

Ett innerligt **TACK** vill vi rikta till alla er som har bidragit till att rädda fartyget från den kris vi befinner oss i. De insamlade medlen kommer hjälpa oss att hålla våra kostnader stången tills vi kan segla igen och också få igång en vardagsfinansiering. Att rädda vårt fartyg är A och O.

Idag är det mer än 1 300 000 kronor i bidrag som kommit in och det hjälper en bra bit på vägen. Men...då vi fortfarande har direktiv från Folkhälsomyndigheten om social distansering så tror vi nu några veckor efter uppropet att perioden att vara vid kaj kan bli längre. Vi hoppas fortfarande kunna komma igång med seglingar även om det blir under lite andra villkor men vi vet inte. För att hålla er uppdaterade kring detta är bästa vägen att då och då besöka hemsidan.

På sidan bredvid ser ni uppropet som gick ut och det har också kompletterats i ett erbjudande för företag att kunna hjälpa till som efterfrågats. Det kan ni läsa mer om längre bak i bladet.

Vi fortsätter därför vår vädjan om stöd och sprid gärna vårt budskap till vänner och bekanta.

Corona har fått följder för alla delar i samhället och hur det drabbade ett av våra kompiskepp *T/S Gunilla* kan ni läsa om i artikeln som berättar om hennes färd från Mexico tillbaka till Stockholm.

Vilken tapper besättning!

Jag önskar er trevlig läsning och återigen våra varmaste tack till alla er "Briggenräddare" därute. Ta hand om er! ■

Föreningsstyrelsen har sedan "nerstängningen" av våra fysiska möten jobbat intensivt via Skype i datorn och mobilen.

Josefin, ordförande Föreningen Briggen Tre Kronor

josefin.sollander@briggentrekronor.se
foreningen@briggentrekronor.se

BRIGGEN TRE KRONOR

CITERA OSS GÄRNA MEN ANGE KÄLLAN! COPYRIGHT RESPEKTIVE SKRIBENTER OCH FOTOGRAFER. TEXT- OCH BILDMATERIAL ÄR TILLHANDAHÅLLNA IDEELLT. REDAKTIONEN FÖRBEHÅLLER SIG RÄTTEN ATT REFUSERA ELLER REDIGERA I TEXTBIDRAG. BRIGGENBLADET PRODUCERAS MED MILJÖVÄNLIGAST TÄNKBARA TEKNIK. TRYCKERIET ÄR SVANENMÄRKT OCH FSC-CERTIFIERAT (FOREST STEWARDSHIP COUNCIL). ISSN 2002-3502

Coronakrisen har försatt Briggen i karantän – Din hjälp behövs för att rädda kvar fartyget!

Hej medlemmar och aktieägare,

Inledningsvis vill vi börja med att rikta ett stort tack till ert stora engagemang för vårt fartyg Tre Kronor af Stockholm - en relation som för många av oss varat över 20 år.

Coronapandemin har försatt Briggens verksamhet, liksom hela samhället, i ett akut läge och för oss betyder det ekonomisk kris. När samhället stängt ned och oron är stor har också vår verksamhet skadats mycket. Vi har inte kunnat planera för en seglings-säsong på vanligt sätt med betalande gäster och en ordinarie besättning, tänkta partners har lagt samarbetstankar på is, investerare avvaktar på en skakig finansmarknad och den planerade emissionen har skjutits upp. **Detta gör att vi har en svår likviditetssituation den närmaste tiden.** För att överbrygga detta behöver vi med gemensamma krafter få ihop ekonomiskt stöd för att förhindra det värsta tänkbara.

Under den senaste månaden har också vi runt Briggen fått stänga ned aktiviteter och träffar. Inom bolaget har insatser lagts på ytterligare kostnadsreduktioner, ansökningar om stöd enligt statens direktiv (som delvis redan fått effekt) samt arbetat fram olika framtidsscenarier. Föreningen, aktieägare, anställda i bolaget och personer i bolagsstyrelsen har bidragit med ekonomiskt stöd de senaste månaderna för att överbrygga det initiala intäkts tappet. Rustningen av fartyget har kunnat fortgå med försiktiga och begränsade volontärsatser.

Men utan intäkter under de närmaste månaderna fram till hösten är en konkurs oundviklig.

Vårt fartyg kan då gå förlorat! Allt nedlagt arbete, allt inlagt kapital och all kärlek och omsorg från medlemmar, anställda, styrelser, aktieägare, besättning, närstående, företag och organisationer går då om intet. Det måste vi tillsammans förhindra! Och det är brådskande.

Förenings- och bolagsstyrelserna har utifrån de framtagna scenarierna enats om det alternativ som vi tycker känns realistiskt att uppnå och som skulle kunna vara en hoppfull gyllene medelväg. Det består av planen att samhället öppnar upp lite grann under sommaren och att seglingar i någon form bedöms kunna starta i slutet av sommaren, att emissionen kommer kunna genomföras i slutet av året, att nya partneravtal tecknas under hösten och att vi kan inleda en vårsäsong 2021 med ordinarie verksamhet, "Expedition Rädda Östersjön" och Tall Ship's Races.

För att klara detta scenario behöver vi tillsammans få in minst 1 miljon kronor.
100 tkr har redan erhållits från en givare i kretsen.

Om du kan avvara ett bidrag så sätter du in det till Föreningen, se nedan.

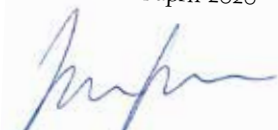
Om du vill, kan du senare välja att omvandla ditt stöd till aktier i den kommande emissionen.

Föreningen Briggen Tre Kronor. **Bankgiro 5300-5476 eller Swish: 123 361 57 62**
Ange: "Rädda fartyget" plus namn vid båda betalningsalternativen.

Vi förstår att alla kanske inte har möjligheten att bidra men vi ber er allra ödmjukast att bidra efter förmåga.

Tillsammans klarar vi detta och kan låta vår dröm om att Sveriges vackraste fartyg ska fortsätta sätta segel mot visionen - "Att segla i 100 år"!

Stockholm i april 2020

Styrelsen genom *Josefin Sollander*
Föreningen Briggen Tre Kronor

Styrelsen genom *Thomas Flinck*
Briggen Tre Kronor AB

Kontakt: thomas.flinck@centrecourt.se mats.jakobsson@briggentrekronor.se josefin.sollander@briggentrekronor.se

Hemma efter 42 dagar till havs

för besättning, lärare och elever med T/S Gunilla

Det blev en lång hemsegling från Progreso i Mexico till Öckerö med endast två bunkringsstopp.

FOTO: HÅKAN SAMUELSSON

FOTO: MARTIN NORDSTRÖM

Corona-pandemin har fått många följder runtom i världen. En av det mer udda slaget är den 42 dagar långa hemseglingen till Sverige för skolfartyget T/S Gunilla. Barken Gunilla är en seglande gymnasieskola som många i Tre Kronor af Stockholms besättning har spenderat sin gymnasietid ombord i och senare även återkommit till som anställd besättning.

En av dessa är Leo Eckerman från Åland som är välkänd hos oss som befälhavare och under många år tidigare som styrman och matros. Under vinterhalvåret seglar han som styrman på andra fartyg – när han inte åker snowboard – bland annat norska fullriggaren Sørlandet och T/S Gunilla. Vi höll kontakten via e-post under hans långa törn som avslutades med hemsegling över Atlanten.

Här följer lite klipp från vår mailväxling under april månad:

7 apr. 2020 kl 17:13

Hej Leo, läste idag ett mail från SXX

Tre för oss "på briggen" kända personer på den långa hemseglingen över Atlanten: Elvira Koman och Evelina Schmidt, båda matrosar och vaktledare och Leo Eckerman, styrman på T/S Gunilla och sedan flera år befälhavare på Tre Kronor af Stockholm.

att eleverna skulle följa med tillbaka till Sverige istället för att flyga hem. Vad är er position nu?

7 april 2020 23:42

– Tjena Per. Just nu är vi typ 700 nm från Azorerna, 21 dagar ut från Progreso, Mexico. /Leo.

7 april 2020 23:42

Tjena! Kul att du svarade så snabbt. Har ni satellituppkoppling? Typ 4-7 dagar till Azorerna då, eller? Går ni in där och får ni det?

Här hemma liksom i större delen av världen påverkas allt av coronaläget. Så vi kör nu "social distansering" som är påbjudet.

När räknar ni med att vara hemma i Sverige? Ha de' så länge :-)

8 april 2020 11:19

– Jao vi har satellit, och jag satt på vakt och mailade när ditt mail trillade in så. Ja, vi kanske svänger in på Horta på söndag. Vi får nog inte gå iland tyvärr, men får förhoppningsvis i alla fall bunkra diesel och proviant. Men jäkligt trist att inte få sträcka på benen där, det är min favorithamn.

– Social distansering så trendigt...

– Ja mailkontakt fungerar fint. Inte alltid jag har tid/möjlighet att svara snabbt. Vi har inget fixerat datum för hemkomst, utan vi seglar så snabbt det går. Hoppas på någon

gång innan månadsskiftet, men det är också inom möjliga ramar att det drar ut på tiden in på maj. Men det är också lite spännande, att inte ha ett datum att sikta på utan bara segla så fort det går. /Leo.

10 april 2020 15:10

Tja Leo! Trendigt vete f-n, snarare skittrist! Berätta om beslutet att eleverna skulle segla med hem.

12 april 2020 00:48

– Skittrist trend då! Ja, jag ser måttligt fram emot att komma hem till ingenting speciellt alls. Nåväl.

– Ursprungsplanen för eleverna var avmönstring i Miami cirka en vecka in i april. Beslutet att ändra planerna gick egentligen rätt fort, det svängde på mindre än en vecka från något väldigt avlägset till något vi direkt kände av. Vi hade skapligt bra koll på vad som hände i världen, men var själva rätt opåverkade, förutom att myndigheterna på Kuba var lite paranoidea och omständligare än vanligt. Men varken Kuba eller Belize var drabbat alls när vi var där. När vi kom till Mexico så fanns bara fåtal rapporterade fall i landet, och inget på Yucatanhalvön. Men under vistelsen där så började flygförbindelser runtom i världen stänga ner. USA svängde snabbt och stängde för flyg från Europa. Alltså skulle inte vi kunna få några avlösare ombord. Och när det svängde så snabbt så var flyg några veckor senare ett ganska osäkert kort. Sen så började rapporter strömma in från överallt att hamnar stänger och Mexico började stänga ner de också, så då var det bara att toppa upp på diesel och proviant och sikta hemåt. Tog

Fortsättning på sidan 6

FOTO: JÖRGEN HANSSON

T/S GUNILLA

Fartygstyp	3-mastad bark
Längd över allt	49,6 meter
Bredd	8,4 meter
Djup max	3,0 meter
Höjd	35 meter
Segelarea	1000m ²
Antal segel	18
Huvudmaskin	Volvo D16 550hk
Kojplatser ombord	56 st
GRT	405
Net	121
Depl	705 ton
Callsign	SERVV

T/S Gunilla med hemmahamn Öckerö är ett av Sveriges största seglande fartyg. Fartyget används under större delen av året för att segla med elever från skolans tre olika program. Varje år besöker fartyget länder i Europa, Syd- och Nordamerika samt runtom i Karibien.

T/S Gunilla byggdes 1940 som lastfartyg på Oskarshamns varv och användes som fraktfartyg fram till 1997.

Samma år kunde Föreningen **Mot bättre vetande** ta över fartyget för 1 585 000 kr. Köpet finansierades genom ett räntefritt lån på fyrtio år.

Fartyget byggdes om fullständigt till en modernt utrustad seglande gymnasieskola. Riggen ritades av Allan Palmer som även konstruerat **Tre Kronor af Stockholms** rigg.

Ett kommunalt bolag äger och förvaltar sedan 2010 fartyget *T/S Gunilla* genom Öckerö Kommun.

Love is in the air

Blogg, publicerad: 2020-03-31

I dag har vår klass varit ute tills sjöss i 14 dagar. Därmed är varje kommande dag rekord på hur många dagar vi seglat i sträck, då vi vår första resa korsade Atlanten på 14 dagar.

Dagarna rullar på som vanligt med vakt och lektioner vilket gör att alla dagar flyter ihop lite till en enda dimma då man gör i princip samma sak dag in och dag ut. För att skingra dimman har vi teman för varje vecka som gör att livet ombord får lite mer variation. Från förra veckans skräcktema har vi nu gått över till ett kärlekstema som känns behövligt. Är det nåt som alltid uppskattas ombord är det verkligen kärlek, de där lilla extra komplimangerna eller en kram när godiset tagit slut...

Vår vakt påbörjade kärlekstemat på riktigt i natt då två från vakten skrev en jättefin kärlekssång där de sjöng en trudelutt om alla i vakten med tillhörande gitarrspel på huvuddäck. För att

sedan fortsätta temat på dagens lektioner gjorde vi den eftertraktade love-bombningen där man får skriva en liten fin hälsning till alla i vakten, sådant som man kanske säger lite för sällan till varandra men är så viktigt på dom dagarna man är lite nere. Varje vakt har också fått uppdrag som ska genomföras under veckan vilket också drar upp stämningen mycket.

Jag skulle säga att vi mår väldigt bra ombord, ingen sjösjuka, fortfarande bra väder och helt enkelt bra stämning. Vi blir glada för små saker, som att vi seglar 8 knop istället för 7 eller att det är hummus till tre-fikat.

Men det viktigaste är ju att vi gör ju det här tillsammans och vem skulle klara det bättre än vi. Vi kommer hem i rusande fart och dagarna går fort. Ses snart!

Amanda, babord

FOTO: MARTIN NERDSTRÖM

Äntligen framme
i Öckerö den 28 april.

Highlights in all the blurriness

Day 12 since we left Progreso, Mexico.

Blogg, publicerad: 2020-03-29

If you would ask anyone of us students by now about the past days onboard here on *Gunilla*, we would probably just say that it's all a big blur. After a couple of days on board, and after doing the exact same things at the exact same time every day, the days tend to just melt together. I don't think that I have gone completely mad (yet anyway), but if you would ask me now what day it is, or what I ate to breakfast yesterday or what we did on yesterday's night watch, I would not recall. That may sound weird, but it's just life on board.

Although, if you would ask me in a couple of months what I did while crossing the northern Atlantic, of course I would have a lot to tell you. That is because of the highlights. A highlight on board is a small change in your daily routine. The longer you are at sea, the smaller the highlights need to be, to be remembered and later told about. It could be highlights like if I saw a whale on watch, the chefs made a pastry or cake for our daily 3 pm break, or if I had to do something REALLY disgusting like drying up waste water from the showers or handling trash that have been standing in the sun "for a while".

Anyway, with all this said, I am going to tell you a little bit about today's highlights!

1 It's Sunday today, which means no lessons. After having lessons six days straight, it's very nice with a little break from all the schoolwork.

2 We got chocolate balls to our Swedish night "fika". Yummy! (As you probably can tell, sweets on board is VERY important).

3 As soon as the sun had set, the crew brought the projector up to main deck and then we played a movie called "Team America" on one of the sails. We have so far done this three times in total during our time on board, and it is literally one of the cosiest things I have ever done in my entire life. The movie was also very funny, which I see as a plus!

4 During my night watch I was lookout, helmsman and lifebuoy guard (the positions rotates every half an hour between me and two others from the watch). During my time as lookout I saw both shooting stars and tons of sea fire, which both are very cool.

I think I will end my list here for now, but as you can see our Sunday was pretty great in many ways. So even though it's a lot of blur and events melting together, our Atlantic crossing contains of pretty spectacular things anyway.

My Magnusson, Midship Watch

Hemma efter 42 dagar till havs fortsättning...

ett tag att få diesel, men kvällen 17:e mars lämnade vi Progreso.

12 april 2020 10:54

– Du får se fram emot att det är vår och lite varmare hemma i Sverige när du kommer hem :-)

– Det blir ju en riktig långtörn för dig. Hur lång skulle den egentligen ha varit?

– Hur många är ni ombord nu? Och hur många skulle det annars varit? Besättning, elever, lärare...?

– Nyfiken på det där med provianten! Hur får ni plats med allt? Vad fick ni tag på för käk? Vad saknar ni?

22 april 2020 22:32

– Hallå, Nu är vi på väg genom Engelska kanalen, borde passera Cherbourg imorgon. Den här nedrans kanalen är längre än man tänker sig. Vi har motvind och tråkigt väder ett tag framöver. Och den slalombana som Nordsjön numera är så finns få vägval att ha någon taktik på.

– För att börja med dina frågor jag ännu inte svarat på Per;

– Jag skulle egentligen mönstrat av i slutet av mars, sen blev det skjutet på till början av april och nu blir det ju när det blir... Men det mesta jag missar är ju snowboardsäsong och det har ju varit stängt ändå så. Tre månader är egentligen en helt lagom lång törn.

– Vi är full båt minus en elev, så 54, 43 elever (en fick sjukavmönstra), 11 besättning inklusive 1 lärare. Så det är så många vi brukar vara, alla fick följa med hem.

– Vi bunkrade så mycket käk det gick i Mexico innan vi avseglade. Plats finns om man gör plats. Frysaren höll dock på att storkna när vi packade den knöckfull, så där är nog största akilleshälen. Vi har två riktigt duktiga kockar, men som kanske lite mer är vana med restaurangfaciliteter. Torrvaror är ju inget problem, det är bara att fylla vartenda tillgängligt skrymsle. Färsk mjölk finns ändå inte i resten av världen, allt är long life. Men även det tar mycket plats, så den får det ransoneras med och sen blir det mjölkpulver. Den lagade maten har aldrig egentligen blivit något problem, kockarna har klarat av att leverera fantastiskt käk konstant. Salladen tog ju dock slut ganska snart, och grönsaker var det hård ransonering med. Frukostmat är det jobbigare med, där är folk såna vanedjur. Gröt och bröd har funnits, även om mjölet var ransonerat. Ägg var begränsat till ett per morgon, sen ett varannan morgon. Sen var vi ju ändå tvungna att gå in på Azorerna och bunkra diesel, så då passade vi på att köpa grönsaker, ägg och mjölk också. Någon kanske tänker att vi borde fiska. Vi har haft linor ute hela atlanten och inte fått en fisk. Senaste fisken vi fick var utanför Florida. Den tonfisken var dock bland det godaste jag ätit. ■

/Mailkonversation med PER BJÖRKDAHL

Rapport från Matilda och Oliver, elever från midskeppsvakten:

Vi har idag varit ombord *T/S Gunilla* i 2 månader och 13 dagar. Resan har pågått sedan den 9:e februari och vårt egentliga hemdatum innan avbrottet var den 6:e april. Nu har det gått 35 dagar sedan vi lämnade Progreso i Mexico, med ett par timmars bunkerstopp på stängd kaj på Bahamas samt på Azorerna.

Stämningen ombord är enligt oss fortfarande god, självklart är alla trötta och redo för att komma hem men vi håller uppe humöret. Tack vare bra befäl och flera roliga aktiviteter så lyckas vi hålla oss sysselsatta nog för att inte bli galna. Till exempel påskhelgen innebar flera roliga aktiviteter som musikquiz, grillning och lektionsfria dagar. Seglingen från Mexiko fram tills nu har varit bra, men nu i den Engelska kanalen har vi mött motvind och trafikregleringar som tyvärr hindrar oss från att segla vilket vi alla tycker är väldigt synd.

Lektionerna ombord pågår vanligtvis måndag till lördag, 3 timmar om dagen, men har efter vårt egentliga hemkomstdatum ändrats från måndag till fredag. Vilket innebär en extra lektionsfri dag för oss. Under lektionerna samlas vi vaktvis med vår Director of studies (DOS). Hon går igenom

vad som händer ombord och även vad som händer i världen. En slags nyhetsgenomgång. Resterande tid går till eget arbete med de skoluppgifter vi har med oss.

När vi inte har lektioner använder vi vår tid till sömn, mat och gemensamma film-morgnar. Vi spelar också väldigt mycket brädspele och kort till en punkt att vi börjar få slut på spel.

Hemlängtan ombord blir gradvis större för varje sjömil närmare hem vi kommer. Längtan efter godis och familj är något som pratas mycket om ombord. Många av oss har skrivit listor över vad de vill göra och äta när de kommer hem och sedan skickat hem listan till nära och kära, annars ser de flesta fram emot stora mängder sömn.

Jag själv (Oliver) ser fram emot att äta sänt som vi inte har ombord, till exempel färska räkor och svenskt smör. Det skulle inte heller vara helt fel med en pizza eller två!

Eftersom vår resa egentligen var planerad att endast vara i Karibien och dess varma vatten, var vår packning ämnad just för det. Värme. När vi i Mexico fick reda på att vi skulle segla hem *Gunilla* satte vi alla igång med att leta efter varmare kläder, mer anpassade för Nordatlantens hårda kyla. När vi befann oss i Mexiko låg temperaturen kring

28 grader och det är inte lätt att hitta kläder för ca 10 grader där. Det fick bli att efter en gemensam utflykt till en mayaby, släppte bussen av oss på ett mexikanskt Walmart för att bunkra upp med nog med sötsaker och godis för att räcka ett helt år. Sedan släppte bussen av oss på en stor sportaffär där alla kunde införskaffa varmare kläder, seglarbyxor och mössor. Allt vi behövde för att klara en atlantenkorsning hem igen.

**Oliver & Matilda,
Midskeppsvakten**

Leo med elever på
coronakryssning.

Sortera, vaska, komprimera!

Blogg,
publicerad
2020-03-29

Idag är det söndag här ombord och vi börjar närma oss två veckor sen vi stack från Progreso i Mexiko.

Två veckor är samma tid som det tog oss att korsa Atlanten första gången vi gjorde det. Då vi inte visste hur det skulle kännas att vara till sjöss så länge, var många av oss både taggade och nervösa. För att inte dra ut på det så gick det kanon, vi slog rekordet och kom som sagt över på två veckor. Det svåra med att vara ute till sjöss länge är faktiskt, inte för mig i alla fall, tiden eller enformigheten, även om den tar på en något. Det svåraste som även befälens berättade om innan vår första Atlanten segling är en platsfråga - och den handlar om sopor.

Innan vår första korsning så fick vi reda på att det är enormt viktigt att komprimera sopor innan de kommer in i soprummet så att det inte blir fullt. De sa även till oss att ingen klass hade klarat sig hela vägen utan att behöva stuvva om rummet, alltså ta ut allt, komprimera ännu mer och sen packa om.

Vi i klassen enades då om att ingen var sugen på detta och komprimerade allt vi kunde och slapp packa om soprummet helt. Denna gång är det viktigare än någonsin att ta hand om sopor och sophanteringen ombord har nästan blivit en konstform. Vi sorterar redan alla våra sopor och komprimerar själva innan vi slänger det men det stannar inte där. Vi turas sedan om vaktvis varje natt att komprimera och sortera alla sopor på nätterna. Byssan slänger också mycket som varje natt ska tvättas ur och sedan komprimeras.

Det jag vill komma med är att det alltid är det som man inte tänker ska vara ett problem som är ett problem när man är till sjöss. Jag tror inte någon i vakterna är speciellt rädda för eventuella oväder som kommer utan det vi alla fruktar mest är att vi ska behöva komprimera om våra sopor någon dag.

Utöver soporna så är stämningen bra ombord och rutinerna börjar sätta sig inte bara medvetet utan undermedvetet också. Det jag menar är att då alla dagarna liknar varandra så mycket vänjer sig hela kroppen vid alla de tider vi har. Man vet när man ska vakna och är beredd på att bli väckt redan innan dörren öppnas. Magen har också vant sig och man blir hungrig när man ska vara hungrig. Allt som allt har vi det bra!!

Andreas Brandt Midskepps

Uppmaning till företagare

Bli stagvändare!

Att den akuta fasen är över innebär att vi klarat oss för stunden men krisen är inte över än.

Med seglartermen kan man säga att vi påbörjat en stagvändning och att vi nu befinner oss i vindögat. För att komma runt behöver vi din hjälp och det är därför viktigt att bidragen fortsätter att strömma in.

Företagspaket

Denna gång vänder vi oss till dig som är företagare med ett specialpaket som vi kallar just Stagvändare och där man kan gå in på tre nivåer: 60, 30 och 15 tkr + moms.

Nivåerna

är Jagare, Klyvare och Förstäng efter de

tre förseglen. Dessa har en särskild roll vid en stagvändning. För att komma runt när man ligger i vindögat skotar man seglen i lo-vart vilket kallas att "bräcka". Mer om detta och om innehållet i erbjudandet hittar du på hemsidan www.briggentrekronor.se

Detta ingår

Paketet inkluderar seglingsbiljetter, annons i Briggenbladet nr 3 och 4, 2020, logotype på hemsidan och inbjudan till exklusiv segling för Stagvändarna. ■

/STURE HAGLUND

Det kom ett brev

Just som vårt upprop – "Coronakrisen har försatt Briggen i karantän..." var på väg med posten kom ett brev från två mångåriga och välkända medlemmar, volontärer och skeppsägare, Anna-Greta och Assar Björkman.

Brevet avslutades med en uppmaning till alla medlemmar och aktieägare att stötta fartyget – Att Rädda Briggen! Uppmaningen sammanföll alltså precis med uppropet. Vi vill gärna återge brevet, något nerkortat, här i Briggenbladet då inledningen speglar en del av den fantastiska stämning som rådde under byggtiden för mer än femton år sedan. Många och stora volontärsatser och många små och större företag som bidrog generöst med material och pengar.

Rädda Briggen Tre Kronor, ambassadör för Stockholm och Sverige

Briggen Tre Kronor (då Stockholmsbriggen) byggdes av skickliga skeppstimmermän och många duktiga volontärer. När det var dags att börja med riggen blev Assar tillfrågad om han kunde skaffa fram vajer. Jag skall försöka svarade han och började ringa runt till olika företag som arbetade med vajer. Det blev inte lätt. Vi blev erbjudna att hämta begagnad hissvajer så vi åkte runt och hämtade så bilen gick på stötfångarna. Under tiden hade vi fått kontakt med Bamse som var riggmästare på *Chapman*. Han ansåg att den begagnade vajern skulle passa att göra pertar och pertridare av och samtidigt skulle vi kunde lära oss att splitsa. Det blev över 120 ögonsplitsar.

Det bildades två riggrupper. En eftermiddagsgrupp (huvudsakligen pensionärer) och en kvällsgrupp, dessa träffades en gång i veckan. Vi fick lära oss att splitsa, bänsla och klä vajer.

Assar hade fått kontakt med företaget Certex och Jan-Erik Nilsson som lovade oss all vajer som behövdes till riggen. Ett fantastiskt erbjudande. Certex har sponsrat Briggen Tre Kronor med all vajer till pertar, pertridare, barduner och vant. Över 2000 meter vajer. Stållinor av världsklass för att besättningen skall arbeta under säkra förhållanden, 30 meter upp i riggen. I vilket väder som helst, finns bara ett begrepp – SÄKERHET.

Pille Repmakare subventionerade 7000 m Spunflex tågvirke.

Bamse var en härlig ledare men tyvärr fick vi inte behålla honom så länge. Han förolyckades efter cirka ett halvår. Då kom Johnny Åstrand in i bilden. Till riggen tillverkades omkring 350 block i många utföranden och storlekar samt jungfrur. Senare också koffernaglar.

Detta kanske inte alla känner till men vad vi idag vet är att *Tre Kronor* seglat i mer än 12 år nu och seglar väldigt väl och enligt Allan som varit kapten i alla år är riggen fortfarande i gott skick. Hög kvalitet alltså. Allt riggarbete utfört av volontärer i riggruppen.

Under åren har många ungdomar deltagit i seglingar och fått grunden till sjöbefäl och besättning och en värdefull praktik.

Allt detta och mycket mer får inte gå förlorat. Nu skall vi inte rädda Östersjön. Det är för stort. Nu skall vi rädda Briggen! Om alla skeppsdelägare, aktieägare, medlemmar med flera hjälps åt får vi fortsätta segla! ■

/ANNA-GRETA OCH ASSAR BJÖRKMAN

Hur hanterar andra coronakrisen?

Nu är det fokus på Kina. En enig styrelse och ledning för SOIC Ship Management AB är överens om att satsa helhjärtat på att segla till Kina 2021 då Covid-19 gjort det omöjligt att segla denna sommar.

Diskussioner och förhandlingar med intressenter i såväl Kina som Sverige och andra länder, som har försvärats och fortfarande

försvåras av Covid-19, kommer att successivt intensifieras när personliga kontakter och möten åter blir möjliga.

Underhållsarbetet med Ostindiefararen Götheborg, för att göra henne färdig att segla fortsätter, dock i lägre takt då årets seglats nu är inställd. För att hantera de negativa ekonomiska konsekvenserna av att inte kunna segla, inga intäkter, måste SOIC Ship Management AB också vidta åtgärder såsom korttidspermitteringar.

Ostindiefararen är ett mycket attraktivt och spännande besöksmål i Göteborgs hamn. Förberedelser initieras därför för att växla upp besöksverksamheten ombord så fort läget stabiliserats och myndigheterna lättar på restriktioner mot stora folksamlingar. ■ /SOIC

SXX Seglarskola

Vi frågar Robin Eliasson, styrelseledamot i SXX Seglarskolan och befälhavare på Seglarskolans fartyg och för er som känner igen namnet även styrman och mångårig besättningsman på Tre Kronor af Stockholm:

– Vi följer Folkhälsomyndighetens råd och anvisningar noggrant. För närvarande siktar vi på att fullfölja säsongens ungdomskurser i stort sett som planerat. Det gäller de seglingar som genomförs i Sverige med en del anpassningar, berättar Robin.

– Seglarskolan har ju även en del vuxenkurser på programmet, bland annat med segling till Skottland. Men både den och vuxenseglingar i allmänhet ställs tyvärr in tills vidare, fortsätter han.

– Vi har läkare i styrelsen som har etablerat kontakt med smittskyddsläkare om bland annat hur verksamheten kan genomföras med ungdomsgrupperna ombord, en annan fråga är givetvis även besättningen när det gäller åldrar och så vidare. Vi är ödmjuka för situationen och inser att den kan pågå under lång tid, avslutar Robin Eliasson. ■ /PB

Constantia seglar i sommar

T/S Constantia ägs och drivs av Stiftelsen Solnaskutan. Vi frågar ordförande Mattias af Malmborg hur de planerar årets säsong:

– Vi kommer, i stort sett som vanligt, att genomföra kolloverksamheten för Stockholms kommun i samarbete med segelfartyget Ellen, säger Mattias.

– Den traditionella långseglingen till Norrland blir dock i år helt annorlunda då målgruppen är vuxna och då i lite högre åldrar. Det blir i år Stockholms skärgård istället. Planeringen ombord blir "corona-anpassad" med max 16 medseglare plus 3-4 besättning. Måltiderna delas i två matlag och kojplatserna fördelas så utspridda det går. Det ska jämföras med att vi har certifikat för 47 passagerare i inre fart och vid "bekväm" långsegling 24 personer, avslutar Mattias. ■ /PB

Vi saknar @
E-post-
adresser!

till hundratals medlemmar.
Du får information, inbjudningar och erbjudanden och föreningen sparar pengar.

En av föreningens finaste montrar på länge packades ihop redan efter stängningen på onsdagen den 11/3 och dagen är efter var alla prylar hemfraktade till Kolskjulet. Vi hann med att värva ett antal nya medlemmar och vår "skeppsloppis" blev en succé. ■ /PB